

ЕВАНГЕЛСКО ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ.

ГОД. 3.

ЦАРИГРАДЪ. ФЕВРУАРИЙ, 1867.

БРОЙ 2.

НЕБЕСНЫЙ ГЛАСЬ.

Пріятелю, ако бы ти Господь говорилъ отъ небе то съ ясенъ гласъ, не щѣше ли да го слушаешь? Но той ти е вече говорилъ, и сега ти говори въ блаженно-то си Слово. Слушай гласъ-тъ му. Въобрази си че ти говори отъ небе-то, и съ повелѣніе ти говори. Слушай! Възглашава ся че азъ, ты и всички-тъ чловѣци по естество смы виновати и разлѣни грѣшници. Ето що казува небесный-тъ гласъ.

“Писаніе-то затворивъ всичко подъ грѣхъ” (Гал. 3; 22.) “Понеже всички съгрѣшихъ, и лишени сѣ отъ славъ-тъ Божіихъ.” (Рим. 3; 23.) “Мъртви въ прѣстѣпленія-та и грѣхове-тъ” (Еф. 2; 1.) “Бѣхте безъ Христа — безъ да имате надеждъ и безъ Бога бѣхте на свѣтъ-тъ.” (Еф. 2. 12.) “Отчуждени и врагове споредъ помысли-тъ въ злы-тъ дѣла.” (Кол. 2; 21.)

“Родено-то отъ плѣтъ-тъ, плѣтъ е.” (Іоан. 3; 6.) “Конто сѣ на плѣтъ-тъ не могатъ да угодятъ Богу.” (Рим. 8; 8.) “Мѣдрованіе-то на плѣтъ-тъ е вражда противъ Бога; понеже ся не покорява на Божій-тъ законъ, нито пакъ може” (Рим. 8; 7.) “Ето зачнахъ ся въ беззаконіе и въ грѣхъ мѣ роди майка мѣ.” (Пс. 51; 5.)

“Нѣма праведенъ ни единъ; нѣма който да разумѣва, нѣма който да трѣси Бога. Всички ся уклонили, купно непотрѣбни

станѣли, нѣма който да прави добро, нѣма ни единъ.” (Рим. 3; 10-12.)

Естественно такъвъ е характеръ-тъ на всички-тъ чловѣци. Но слушай пакъ небесный-тъ гласъ. Той говори че не само смы грѣшници, но грѣшници осѣдени до смърть.

“Съгрѣшила-та душа ще умре.” (Іезек. 18; 4.) “Заплата на грѣхъ-тъ е смърть.” (Рим. 6; 23.) Ни една плѣтъ нѣма да ся оправдае прѣдъ него отъ дѣла-та на законъ-тъ” (Рим. 3; 20.) “Не ся оправдава чловѣкъ отъ дѣла-та на законъ-тъ.” (Гал. 2; 16.) Минѣ смърть-та въ всички-тъ чловѣци, понеже всички съгрѣшихъ” (Рим. 5; 12.) По естество смы были, както други-тъ чедѣ на гнѣвъ-тъ.” (Еф. 2; 3.) “Проклѣтъ всякой, който не прѣбѣде въ всичко което е писано въ книгъ-тъ на законъ-тъ, за да го прави.” (Гал. 3; 10.)

О чловѣче, ако е такъвъ състояние-то ти, то колко трѣбва да треперимъ! Но има надежда. Слушай още, какво благо извѣстіе ся чуе! — “Има Спаситель, славенъ Спаситель.”

“Ето благовѣстивамъ ви радость голѣмъ, която ще бѣде на всички-тъ людіе. Защото днесъ ся роди вамъ въ градъ-тъ Давидовъ, Спаситель, който е Христосъ Господь” (Лук. 2; 10, 11.) “Ще му наречешъ име-то Исусъ; защото той ще спасе свои-тъ людіе отъ грѣхове-тъ

нимъ." (Мат. 1; 21.) "Повѣрувай въ Господа Иисуса Христа, и ще ся спасешъ." (Дѣя. 16; 31.) "Ето Агнецъ-тъ Божій, който зема грѣхове-тъ на свѣтъ-тъ." (Іоан. 1; 39.) "Извѣстно да бѣде вѣтъ, мѣже братіе, че чрѣзъ него ся проповѣдува вѣтъ прощеніе на грѣхове-тъ." (Дѣя. 13; 38.) "Да ся проповѣда въ негово-то име покаяніе и прощеніе на грѣхове." (Лук 24; 47.)

Но знай че нѣма *никой другъ* спаситель. "Чрѣзъ никого другого не бѣва спасеніе; защото нѣма подъ небе-то друго име дадено между челоуѣцы-тъ чрѣзъ което трѣбува да ся спасемъ." (Дѣя. 4; 12.) "Никой не може да положи друго основаніе освѣтъ положено-то което е Иисусъ Христосъ." (1 Кор. 3; 11.) "Защото единъ е Богъ, единъ е ходатай между Бога и челоуѣцы-тъ, челоуѣкъ Христосъ Иисусъ." (1 Тим. 2; 5.) "Азъ съмъ пѣтъ-тъ и истина-та и животъ-тъ; никой не отива при Отца освѣтъ чрѣзъ мене." (Іоан. 14; 6.)

А мож ли азъ да идѣ при тоя славный спаситель за животъ, прощеніе и спасеніе? Ей можешъ, и поканенъ си да идешъ, и имашъ всякакво насърчаніе да идешъ. Слушай още небесный-тъ гласъ:

"Елате *сега* та да разыскамы, говори Господъ: Ако сж грѣхове-тъ ви като багрено, ще станѣтъ бѣли като снѣгъ; ако сж румени като чървено, ще станѣтъ като бѣла вълна." (Иса. 1; 18.) "Дойдѣте при мене, всички що ся трудите, и сте обременени, и азъ ще вы успокоѣжъ." (Мат. 11; 28.) "Елате, понеже всичко е вече готово." (Лук. 14; 17.) "Който иде при мене, нѣма да го испѣдѣжъ." (Іоан. 6; 37.) "Който вѣрва въ Сына, има животъ вѣченъ." (Іоан. 3; 36.) "Духъ-тъ и невѣста-та казувать, Ела; и който чува нека рече, Ела; и който е жадеи нека дойде, и който иска нека зема даромъ водѣ-тъ на живота." (Отк. 22; 17.)

Подиръ всички тѣзи драгоцѣнны обѣщанія и поыкванія, щемъ ли да ся отричашъ да идешъ при Христа? Слушай пакъ, моѣтъ ты, небесный-тъ гласъ и научи ся за страшно-го осѣжденіе на всички които ся отхвърлятъ отъ Господа Иисуса Христа и постоианствувать въ грѣхъ-тъ.

"Идѣте отъ мене, проклѣти въ огнь-тъ вѣчный приготвеный-тъ за діаволъ-тъ и за ангелы-тъ неговы." "И ще отидѣтъ тѣ въ вѣчнѣ мѣжъ." (Мат. 25; 41, 46.) "Кой-то не повѣрува ще бѣде осѣденъ." (Мар.

16; 16.) "Който не вѣрва въ Сына, нѣма да види животъ; но гнѣвъ Божій остава на него" (Іоан. 3; 36.) "И който не ся намѣри записати въ книгѣ тѣхъ на живота хвърленъ бы въ езеро-то огненно." Отк. 20; 15.

"Ще проводи Сынъ челоуѣческій ангелы-тъ си и ще съберѣтъ отъ царство-то негово всички-тъ съблзани, и оныя които правятъ беззаконіе; и ще ги хвърлятъ въ пещъ-тъ огненнѣ; тамъ ще бѣде плачь и скръцаніе съсъ зѣбы." Мат. 13; 41, 42.

"Когато ся яви Господъ Иисусъ отъ небе-то съ ангелы-тъ на своѣхъ-тъ силѣхъ въ огнь пламененъ, да даде отмщеніе на тѣхъ които не познавать Бога, и които ся не покорявать на Евангеліе-то на Господа нашего Иисуса Христа; които ще прїимѣтъ наказаніе, вѣчнѣ погубель отъ лице-то Господне, и отъ слава-тъхъ на неговѣхъ-тъ силѣхъ." 2 Сол. 1; 7-9.

"Страшливи-тъ и невѣрни-тъ и мръсни-тъ и убійци-тъ и блудници-тъ и чародѣйци-тъ и идолопоклонници-тъ и вси-тъхъ лѣжцы ще имѣтъ своѣхъ-тъ часть въ езеро-то което гори съ огнь и жупель; това е втора-та смъртъ." Отк. 21; 8.

Таковы страшны клѣтвы сж изречены противъ всички-тъ непокаяны. И ты какъ смѣешь да живѣешь още въ грѣхъ? Какъ смѣешь да прѣнебрѣгавашъ голѣмо-то спасеніе и да прѣзирашъ благовѣстіе-то на Господа Иисуса Христа? Покай ся и повѣрувай въ благовѣстіе-то. Сега е благопрїятно-то вѣрме, сега е спасительный-тъ день. Трѣси Господа, додѣ можешъ да го намѣришь; призовавай го, додѣ е близу. Нека нечестивый-тъ остави пѣтъ-тъ си, и неправедный-тъ помышленія-та си; и нека ся обърне къмъ Господа, и ще го помилува; и къмъ нашій-тъ Богъ; защото той ще прости щедро. О прїятелю, бѣди покоренъ на небесный-тъ гласъ. *Не щемъ избѣгнѣ ный, ако ся отгърнемъ отъ тогова който говори отъ небе-то.*" Евр. 12; 25.

Прѣди да слѣзешъ въ гробъ-тъ, никога да не чакашъ похвалѣ безъ завистъ. Почести-тъхъ които ся отдавать на прѣславны умрѣлы, не сж смѣсены съсъ завистъ, защото живи-тъхъ млѣжѣтъ за умрѣлы-тъ; а милость и завистъ, както елей и оцетъ, никога не ся смѣсвать.

ТОРЖЕСТВО НА ЕВАНГЕЛЕ-ТО.

Религия-та Исусъ Христова е та човѣческый-тъ духъ, онова, което е слънце-то за естественнй-тъ свѣтъ. "Азъ съмъ видѣлина на свѣтъ-тъ," думаше нашй-тъ Спасителъ: "Азъ дойдохъ видѣлина на свѣтъ-тъ." И нѣмамы нуждѣ вече да слушама тѣзи истинѣ, защото ѣмъ гледамы и, така да речемъ, пипама ѣмъ вече съ рѣцѣ. Обходѣте съ умно-то си око всичко-то водоземно кѣмъ, изгледайте жители-тъ на всяко мѣсто, издирѣте политическо-то и нравственно-то му състояние, и ще ся научите че само дѣто е огрѣяла Евангелска-та видѣлина, само тамъ ся намѣрва укротяваніе на правы-тъ, тамо царува чувствованіе на човѣколюбіе, тамъ доброзаконіе и просвѣщеніе, тамо свобода, тамо човѣчески-тъ сообщенія сѣ могли най вече да ся усъвършенствувать, щото да иматъ членове-тъ имъ добъръ животъ, както прилича на словесенъ човѣкъ. На противъ, дѣто това умствено слънце Евангелско не е изгрѣвало, тамъ владѣе помраченіе на умъ-тъ, тамо заблужденіе угнѣтава, тамъ беззаконіе, варварство, робство и мучителство, тамъ съ единъ рѣкъ бѣдствие; и нито изобилно-то плодородіе на земѣ-тъ, нито благораствореніе-то на киматъ-тъ, нито другъ нѣкой случай естественъ или политическъ е могълъ да освободи до сега човѣцы-тъ отъ тѣзи злы деспоте. Тая торжественна побѣда принадлежи само на Евангелскъ-тъ истинѣ, както прорече това нашй-тъ Спасителъ: "Ако останете въ дума-тъ ми, ще познаете истинѣ-тъ, и истинна-та ще ви освободи." Іоан. 8; 31, 32. — *М. Апостолидѣ.*

ДЛѢЖНОСТЬ И НУЖДА ЗА МОЛИТВѢ.

Голѣмъ разликѣ иматъ обстоятелства-та на нашѣ-тъ молитвѣ къмъ Бога отъ обстоятелства-та на молбѣ-тъ къмъ човѣцы-тъ. При началници-тъ не може да приближи всякой; само богатый-тъ, славный-тъ и чиновникъ-тъ, мудрый-тъ приближава и моли началникъ-тъ; и то, не кога има нуждѣ и иска, но когато началникъ-тъ произволи и благоволи. При Бога приближава равно и богатъ и спромахъ, и славенъ и безславенъ, и чиновникъ и простахъ, и мудръ и неученъ, и отъ вся-

какъвъ чинъ и състояніе човѣкъ. И всякой приближава на всяко врѣме и всякой часъ, и приближава когато иска, и като застане прѣдъ Бога, иска каквото ще.

Началникъ-тъ отбѣгнува, колкото може, отъ исканіе-то ти, и едва слуша молбѣ-тъ ти, най вече кога ся случи да е строгъ и жестокъ; но Богъ заповѣдва да искамы отъ него, и общава ся да даде искаемо-то. "Искайте," казва, "и ще ви ся даде; трѣсѣте, и ще намѣрите; чукѣйте, и ще ви ся отвори." Отъ началникъ-тъ искашь, и земашъ много пѣти онова, което тя поврѣжда, защото не знаемъ какво искамы, а искамы много пѣти нѣща врѣдителны; отъ Бога искашь каквото щемъ, а земашъ всякога онова, което ти е полезно.

"Но азъ," думашъ, "много пѣти съврѣж и умаленіе ся помолихъ, и искахъ отъ Бога просбѣ-тъ си, и нищо не получихъ; за това напразно ся молихъ." Но просба-та ти ако бы ти произвела поврѣдѣ вмѣсто ползѣ, да ли бы искалъ ты тогазъ да послуша Богъ моленіе-то ти? Ний гледамы само настоящы-тъ, а не разумѣвамы бѣдѣщы-тъ. Богъ има прѣдъ очи-тъ си както настоящы-тъ така и бѣдѣщы-тъ. Ты мыслишь че, ако получишь желаето-то, ползувашъ ся, защото видишь само настоящес-то; а Богъ, който знае и бѣдѣщее-то, види че онова, което ти ся види полезно, е много врѣдително; и за това не послушва просбѣ-тъ ти, нито изпълня желаніе-то ти.

Малко-то дѣте иска много пѣти похѣтъ отъ рѣкѣ-тъ ти да ся радва и да ся играе; плаче, вика, иска похѣтъ. Но ты нито выкове-тъ му слушашь, нито слызы-тъ му гледашь, защото ся боишь да ся не нарани и да ся не убіе. Това само-то прави и Богъ съ тебе, кога искашь отъ него онова което тя поврѣжда. Той не ся бои, но гледа и съвсѣмъ познава че онова, което исканъ отъ него, ще поврѣди или душѣ-тъ ти, или животъ-тъ ти, или и двѣ-тъ наедно; за това не послушва моленіе-то ти, ако и да ся молишь и да викашь и да плачешъ. За това ли думашъ ты че ся молишь напразно? За това ли небрѣжишь ты молитвѣ-тъ? За това ли не поменувашъ ты необходимѣ-тъ си длѣжностъ?

Христіате, твари-тъ, чувство-то, навъкновеніе-то отъ начало-то на свѣтъ-тъ,

писаний-тъ законъ, Евангелскій-тъ законъ, примѣръ-тъ на святы-тъ, молитвы-тъ на Исуса Христа, Слово-то, нужда-та, полза-та, понуждаватъ ны въ дѣло-то на молитвъ-тъ. — *Θεοτοκίη*.

САМОДОВОЛСТВО.

Помни всякога, о человѣче, че твой-тъ краткъ животъ на земѣ-тъ е опрѣдѣленъ отъ прѣмудрость-тъ на оногова кой-то отъ вѣка сѣществува. Той знае сърце-то ти, че много пѣти суетны тѣ твои желанія, знае безсловесны-тъ ти наклонности, и често, поради беспрѣдѣлж-тъ своѣхъ милость отрича исканія-та на сърце-то ти; при всичко това негова-та благодать благоволи да ся изпълняватъ честны-тъ твои желанія, да ся извършеватъ благородны-тъ ти подвизи и да ся сбѣднуватъ разумны-тъ ти намѣренія, до колкото сѣ съ здравый разумъ съгласны и на природж-тъ на работы-тъ достѣпны.

Но тѣзи смущенія, които търпишь, тѣзи злочестины за които скърбишь и тѣжишь, пригледай отъ дѣ проистичать, отъ безуміе-то ти, отъ славолубіе-то ти, отъ неправиљж-тъ и слабж-тъ ти фантазіѣхъ. Прочее не негодувай противу Божій промыслъ, но прѣустрой сърце-то си на единъ по разуменъ редъ, не казвай “да бѣхъ богатъ, или могуществентъ, или да бѣхъ намѣрилъ благоврѣміе да станѣ такъвъ, щѣхъ да съмъ благополучентъ;” Знай положително, че всички тѣзи прѣимущества имѣтъ си които растѣтъ съ тѣхъ на едно смущенія и мѣхнотіи, и че никому честь-та ги не дава неразмѣсены съзъ злины.

Сиромахъ-тъ не знае главоболія-та и депоношны-тъ грижи на богатый-тъ, не знае мѣхнотіи-тъ, грижи-тъ и раны-тъ спѣйки, съ единъ рѣчь не остища погнусава-та отъ прѣсыщеніе. Защо прочее мѣмрешъ на честь-тъ си? Не завиждай на мнимо-то благополучіе ни на одного человѣка; защото не знаешъ колко вътрѣшны скърби ядатъ сърце-то му; задоволяваніе-то съ малко е дѣло на голѣмо и изящно мудрованіе; защото който ся мѣчи да умножи богатство-то си, умножава въ сѣщо-то врѣме и беспокойства-та си; вътрѣшно-то благодареніе е съкровище скрито и отъ никоѣхъ скърбъ не нападамо.

Но при всичко това, ако дарове-тъ на богатство-то не сѣ ты възхитили отъ любовъ-тъ къмъ правдж-тъ, въздържаніе-то, челоуѣколюбіе-то и умѣренность-тъ, то нити вси-тъ рудници на свѣтъ-тъ не могатъ да тя развратятъ: А само ще ты увѣрятъ, че благополучіе несмѣсено съзъ злины е пекларъ небесенъ, който смъртна-та челоуѣческа природа нито е вкусвала нито ще пѣкога да вкуси. Само добродѣтель-та е като една праведна дань, коѣкото налага Богъ на челоуѣка, а благополучіе-то, праведна-та на подвижъ-тъ му награда която инакъ не стига, освѣтъ като искара законно попріще-то.

КЪМЪ ЛЪЖЦЫ-ТЪ.

“Кой може,” думать пѣкопъ, “като ся намѣрва на този свѣтъ, да отстон отъ лѣжж-тъ? Ако не речешъ лѣжж, нито купувашъ нито продавашъ, нито земашь на заемъ, нито управляешъ, нито другъ пѣкоѣхъ работж можешъ да свършишь.” По тѣя думы, Богъ е законоположилъ невъзможно-то : той, който знае не само що става на свѣтъ-тъ, но и що мысли всякой отъ онѣзи по свѣтъ-тъ, законоположилъ е и реклъ : “Нека бѣде дума-та ви, ей, ей: не, не.” Като е така, или тая заповѣдь Божія е силна, или Богъ е навѣтникъ на челоуѣческо-то спасеніе. Второ-то е лѣжливо, слабо, богохулно; а първо то е истинно, силно и благочестиво.

Гледамы явно че не само е силна тая заповѣдь Божія, но че и който не лѣже, сирѣчь истиннолюбецъ-тъ, живѣе на тоя свѣтъ честно и благополучно, а лѣжецъ-тъ, безчестно и злощастно. Истиннолюбецъ-тъ говори, и всички го вѣрватъ; лѣжецъ-тъ говори, и никой го не вѣрва. Истиннолюбецъ-тъ е почтенъ, любезенъ и възжеленъ; а лѣжецъ-тъ безчестенъ, умразенъ и отвратителенъ. И това е приврѣменно-то; слушайте сега и вѣчно-то. Истиннолюбецъ-тъ е рабъ Божій, защото Богъ е истина; а лѣжецъ-тъ е рабъ на діавола, защото баща и измыслитель на лѣжж-тъ е діаволъ-тъ. Евангелистъ Іоаннъ числява лѣжцы-тъ съ псета-та, съ магесницы-тъ, съ идолопоклонницы-тъ, и изважда ги вѣтъ изъ царство небесно. “Вѣтъ,” говори, псета-та, вражарѣ-тъ, и убійци-тъ, и идолопоклонници-тъ, и всякой който обыча и прави лѣжы.”

Θεοτοκίη.

ПИСМА ЗА МАЙКИ.

ПИСМО 15.

(Продължение.)

Послушание. — Покоряване.

Комай е невъзможно да изложимъ правила за награды и наказания. Само-то поведеніе трѣбва да ся гледа различно споредъ възраст-тъ, причини-тъ и наклонности-тъ на дѣте-то. Но при всичко това трѣбва всякога да помнимъ че наказаніе-то, понеже, както ся знае, не е нѣщо благоприятно, и става съ намѣреніе само да поправи отъ зло-то, и да докара покоряване-то и покаяніе-то, не трѣбва никога да ся продължава повече отъ колкото е нужно за тази цѣль, и освѣнъ дѣто трѣбва да става отъ родители-тъ или отъ тѣзи що иматъ по голѣмъ власть на дѣца-та, нужно е още да става съ единъ сладостенъ и тихъ начинъ.

Родители-тъ трѣбва твърдѣ много да внимаватъ да не употребяватъ дѣрво-то безразсѣдно, да не избличаватъ дѣца-та строго, да ги не затварятъ въ тъмни стаи или зимници и други таквызи; а най вече да ги не настраиватъ като ги плашатъ съ таквызи пѣща каквото нѣма по свѣтъ-тъ, както съ таласѣмы, вѣрколацы и дрѣ. Майка-та ако е принудена да накаже дѣте-то си, може да го затвори за малко врѣме въ единъ свѣтливъ стаѣ, да го отмахне отъ трапезѣ-тъ, или да го направи само да истегли естественны-тъ послѣдци на погрѣшкѣ-тъ си. Ако на примѣръ е ударило брата си парочно отъ гнѣвъ, земи му за малко врѣме играцето. Ако показва нетърпѣніе и лакомство на трапезѣ-тъ, сини му по подирѣ отъ други-тъ ястіе-то въ паницѣ-тъ. Ако употребявашъ во всичко този начинъ, като туряшъ въ дѣйствіе рѣшенія-та си съ постоянство, можешъ да сполучишъ най добръ. Отъ другъ странъ да не мнишъ че *сѣсѣ строгы-тъ наказания* ще можешъ да направишъ нѣщо.

Това дѣте което знае положително че ако закачи брата си ще го затворятъ до единъ четвъртъ отъ часъ-тъ въ нѣкой стаѣ, явно че ще има по малкъ наклонность да направи тази погрѣшкѣ, нежели онова дѣте което знае че само го плашатъ че ще го затворятъ, а не го затварятъ. Трѣбва още да правимъ и забѣ-

лѣжаніе-то, че да отмахнемъ дѣца-та отъ прѣдъ себе си, трѣбва да ся счита като голѣмъ срамъ и скѣрбъ. И ты сама трѣбва да покажешъ колко тѣмъ чувствувашъ защото си принудена да го накажешъ, и въ тази твоѣ тѣмъ да зематъ участіе и други-тъ братія или сестры, които въ добровѣспитаны домородства не могатъ никога да бѣдѣтъ благодарни и задоволни, когаго не е при тѣхъ единъ отъ обыкновенны-тъ членове на малкѣ-тъ имъ общинкѣ.

Никога не трѣбва да наказваме дѣца-та си за нѣща, които сѣ станѣли непрѣдмысленно и случайно; трѣбва само да ги съвѣтуваме да бѣдѣтъ другъ пѣтъ внимателны. Много майки или бащи показватъ едно голѣмо негодованіе защото нѣкое отъ дѣца-та безъ да иска е счупило нѣкое стѣкло или паницѣ, или е съдрало и оплескало дрехы-тъ си, нежели защото е рекло единъ лѣжъ, или защото ся е показало строго къмъ братія-та си. Но то не произхожда ли отъ това че ний прѣдпочитамо угодно-то намъ повече отъ добро-то на чедо-та си? и можемъ ли да ся надѣемъ, че съ този начинъ ще можемъ да ги наставимъ какъ да управляватъ расположенія-та си, или какъ да ги научимъ да распознаватъ добро-то отъ зло-то?

Най главна-та цѣль на родители-тъ е да ся стараѣтъ не за друго, но за да ся поправи чедо-то имъ когаго прави погрѣшкы. А и въ това, както и когаго ся стараѣтъ да ги приучаватъ на покоряване, трѣбва най много да внимаватъ въ тѣзи двѣ нѣща: да не оставятъ дѣца-та си неограничени на свое-то имъ щеніе, и да ги не докарватъ въ отчаяваніе, щото да мислятъ че каквото и да правятъ не ще могатъ да благодарятъ родители-тъ си. Първо-то зло произмѣзва отъ слабо, непостоянно и безредно употребленіе на власть-тъ, а второ-то отъ студенинъ и равнодушіе.

Смѣстено, любезна моя сестро, дѣца-та ни за добро-то си трѣбва да знаѣтъ покоряване-то, и какъ да покоряватъ хотѣнія-та си, и да прѣтърпѣватъ отрицанія-та, но отъ другъ странъ и духъ-тъ имъ да остане не смутенъ и живъ, готовъ да приеме всяко невинно растушваніе, и свободенъ отъ мачителство-то на страхъ-тъ.

Бѣди ми здрава.

ДВАМА-ТА УЧЕНИКА.

Двѣ момчета бѣхъ наедно ученици при единъ извѣстенъ тектонъ. Едно-то показуваше намѣреніе да стане искусенъ работникъ; друго-то не марѣше. Първо-то четѣше и прѣговаряше, и търсаше книги отъ които можаше да изуча правила-та на занятіе-то си. Всяка вечеръ у дома си то ся занимаваше въ четеніе. Друго-то обичаше повече забавленія-та. Много пѣти излѣзуваше вѣтъ по игры. По пѣ-кога думаше на другаря си; “Ела да играемъ, остави тѣзи книги; какъ ползъ отъ това вѣчно четеніе?” “Но ако изгуби азъ тѣзи златни минути ще имамъ единъ загубъ коюто не ще можа да заплъни,” отговаряше прилѣжательно-то момче.

Когато тѣ бѣхъ още ученици, яви ся едно извѣстіе въ вѣстници-тѣ, че една награда отъ 2,000 талира ще ся даде на оногози който бы направилъ най добръ планъ за едно правителственно зданіе на единъ отъ Сѣдинены-тѣ Държавы. Прилѣжно-то дѣте видѣ извѣстіе-то и рѣши изведнѣжъ да ся опыта. Слѣдъ довольно размышленіе и стараніе искара единъ планъ и го прати на настоятели-тѣ. Имаше наистинж много надеждж да сполучи, но мислѣше че не губи нищо като ся старае. Подиръ единъ седмицъ дойде при масторъ-тѣ единъ чловѣкъ и пыташе: тука ли живѣе единъ архитектонъ на име Вапшинктонъ Вилберфорсъ? Архитектонъ? отговори масторъ-тѣ, зачуденъ, Не. Азъ имамъ единъ ученикъ въ това име.

Да го видимъ каза страниый-тѣ. По-выкахъ момѣкъ-тѣ и този чловѣкъ му каза че планъ-тѣ му ся приелъ, и че награда-та отъ 2,000 тал. е готова за него. Послѣ ся рѣши че трѣбва този момѣкъ и да съгради това зданіе, и масторъ-тѣ му соизволи понеже ся благодари за успѣхъ-тѣ на ученика си, и му прости врѣме-то, което имаше да досѣдява и го остави да отиде за онѣжъ работж.

И тѣй прилѣжный-тѣ младъ дърводѣлецъ станж единъ отъ най искусны-тѣ архитектоны на Сѣдинены-тѣ Държавы, и има днесъ голѣмъ почетъ отъ всичкы, когато другаръ-тѣ му едвамъ може съ работж-тѣ си да искарева хлѣбъ за челядь-тѣ си.

НЕПРАВДЫ-ТѢ.

Искашь ли да въспрѣшь неправды-тѣ? Узаконявай законы просты и ясны; съедини всичкы-тѣ силы на народа въ защитѣ на законы-тѣ, и не оставяй никому власть-тѣ да ги прѣстъпва; Законы-тѣ ти нека защищаватъ общо всичкы-тѣ гражданы, а не разны-тѣ разряды отъ гражданы-тѣ. Граждани-тѣ да ся не боятъ освѣтъ отъ законы-тѣ само. Страхъ-тѣ отъ законы-тѣ е спасителенъ, но страхъ-тѣ на единъ гражданинъ отъ другъ гражданинъ става гибеленъ изворъ на много неправды. Естественно поработенны-тѣ души сж повече сластолюбивы, повече разблудны, повече жестоки отъ души-тѣ на свободны-тѣ. Свободны-тѣ ся занимаватъ въ науки-тѣ, и испытуютъ интересы-тѣ на народа, иматъ всякога прѣдъ очи примѣры голѣмы, които подражаватъ. Раби тѣ, задовольавани съ днесъ за днесъ, искатъ съ мятежъ-тѣ на разблудство-то да забравятъ, поне за малко врѣме, униженіе-то въ което ся намѣрватъ. Като сж приучени да не знайтъ какъвъ край ще земе всяка една работа, иматъ за сумнителны и самы-тѣ слѣдствія на свои-тѣ неправды; и сумнителность-та распала повече страсть-тѣ, която ги подструва на зло-то.

Беккарій.

Единъ Французинъ хымикъ поиска да опыта колко части зематъ растенія-та отъ прѣстъ-тѣ, и колко отъ водж-тѣ или отъ въздухъ-тѣ. И тѣй зѣ 500 литры прѣстъ изсушенъ въ нещъ и като ѣхъ тури въ единъ прѣстенъ сѣдъ, насади въ неѣхъ една вѣрбж 5 литры тежкж. За петь години врѣме дърво-то го поливали все съ чистѣ дѣждъ или прѣцѣденъ водж; и за да опазятъ да не бы да ся прибави прѣстъ или прахъ, оковали сѣдъ-тѣ съ металлическж покрывкж, продупченъ съ дупчицы толкова малкы, щото само въздухъ да може да влѣзва.

Подиръ 5 години дърво-то ся намѣри че има тѣжинж 169 литры. Прѣстъ-та пакъ изсушена и прѣтеглена намѣри ся че бѣше изгубила само $\frac{1}{8}$ отъ литрж-тѣ, и така яви ся че $163\frac{7}{8}$ лизри отъ дърво-то станѣли отъ водж-тѣ и отъ въздухъ-тѣ.

— Разумный-тѣ ся за малко надѣе, но отъ нищо не ся отчаева.

РАЗНЫ ЗАБѢЛЖИТЕЛЬНЫ ИСЧИСЛЕНІЯ ВЪРХУ СЛѢДСТВЪ-ТѢ СИСТЕМЪ.

	Врѣме на обык- ляніе въ години.	Врѣме на обык- ляніе въ дни.	Разстояніе отъ слѣнце-то, въ километри.	Сравнительно раз- стояніе отъ слѣ- це-то.	Діаметръ.	Сравнительнѣ объемъ.	Сравнительна тяжесть.	Плотность. (Вода-та 1.)	Най большій Діаметръ.	Най малый.	Срѣдній.	Слѣнечна топлина и свѣтлина.	Видимый Діамет. на слѣнце-то.	Скорость въ дви- женіе около еква- тора въ 1 часъ.	Скорость въ орбита- тѣ около слѣнце-то.	Въ единѣ день.	Градуси въ единѣ день.
Слѣнце					1,420,000	1,400,000	355,000	1.47	32.5	30.1	31.9			7,347			
Луна					3,466	0.02	0.0125	3.52	33.	29.6	31.2	1.—	1.—	16.6	3,646	13°-10'-35"	
Меркурій	0.24	88	59,000,000	0.387	4,748	0.052	0.175	6.80	12."4	4."3	8."4	6.67	2.58	596	178,229	(Около землѣ-тѣ.) 4°-5°-32."6	
Венера	0.62	224	111,000,000	0.723	12,552	0.96	0.885	5.22	66."4	6."3	36."4	1.91	1.38	1,690	130,382	1°-36°-7."3	
Земля	1.—	365 1/4	153,389,862	1.—	12,736	1.—	1.—	5.67				1.—	1.—	1,674	110,873	59°-8°"3	
Марсъ	1.88	687	233,000,000	1.524	6,600	0.14	0.132	5.39	24."4	3."3	14."	0.43	0.656	842	89,838	31°-26°"7	
Юножа	4.36	1,593	408,000,000	2.661											67,790	13°-33°"6	
Юпитеръ	11.86	4,333	796,000,000	5.204	149,680	140.0	338.—	1.36	48."9	30."39"	39."	0.037	0.192	45,277	48,617	4°-50°"3	
Сатурнъ	29.46	10,759	1,459,000,000	9.539	120,724	857.4	101.—	0.68	20°"5	14°"6	17°"6	0.011	0.105	36,121	35,905	2°-0°"6	
Уранъ	84.—	30,687	2,933,000,000	19.182	55,533	82.9	14.—	0.97	4°"3	3°"5	3°"9	0.003	0.052	18,366	25,320	42°"4	
Нептунъ	164.62	60,127	4,594,000,000	30.416	60,362	107.2	19.—	0.97	2°"8	2°"6	2°"7	0.001	0.033	?	20,233	21°"5	

За по лесно разузнаваніе на тѣзи таблицѣхъ прилагаемы слѣдующіе-тѣ забѣлжванія:

За мѣрка-тѣ на разстояніе-то е збѣт километръ-тѣ който има 1500 аршина или $\frac{1}{3}$ отъ часть-тѣ.

Разстояніе-то на землѣ-тѣхъ отъ слѣнце-то коего е бѣлжжено въ таблицѣ-тѣхъ е срѣдне-то. Перихелія-та или най ближи-то разстояніе е 150,814,416 кыл. а Афеелія-та или най дадечно-то разстояніе — 155,965,278 кыл.

Діаметръ-тѣ на землѣ-тѣхъ който е бѣлжжитъ е срѣдній-тѣ, защото при Екваторъ-тѣ той е 12,757, а при полюсы-тѣ 12,715.

Тяжесть-та на землѣ-тѣхъ е 4,832,837 милионы милиона оки, а окружность-тѣхъ на орбита-тѣхъ и е 960,000,000 кыл.

За плотность-тѣхъ на Меркуріи, както и за діаметръ-тѣхъ на Сатурна и на Нептуна астрономи-тѣ не сѣ съгласни.

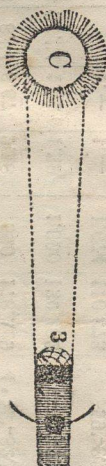
Между Марса и Юпитера, Юнона е турна въ него всички-тѣ телескопически планеты отъ който до сега има открыты повече отъ 82; отъ тѣхъ най блика-та до слѣнце-то има разстояніе 336,700,000 кыл. а най дадечна-та — 482,000,000.

ПРЪСТЕННОВИДНО ЗАТЪМЪНІЕ НА СЛЪНЦЕ-ТО
ПРЪЗЪ ФЕВР. 22 (6 МАРТА) 1867.

Пръстенновидно-то затъмніе може да ся случи само когато луна-та е най далечъ отъ земѣ-тѣ, сирѣчь толкозъ далечъ щото видимый-тѣ ѣ діаметръ да бѣде по малкъ отъ видимый-тѣ діаметръ на слънце-то.

Това затъмніе ще начне въ Западнѣ Африкѣ споредъ врѣме-то на Цариградскый меридіанъ часъ-тѣ по 9 и 12 мин. Европейскы прѣди пладнѣ (2 и 42 мин. по турскы) и ще ся свърши въ Источнѣ Азіѣ слѣдъ цѣлы 5 часа.

Централно-то пръстенновидно затъмніе ще начне въ Атлантически Океанъ 33° 32' сѣв. шир. и 32° 17' на зап. дѣж. отъ Лондонъ часъ-тѣ по 10 и 32 мин. (4 и 2 мин.). Ще мине отъ Сѣв. Африкѣ, южнѣ Италиѣ, Далмациѣ, Боснѣ, Сърбиѣ, Влахиѣ и Молдавиѣ и южнѣ Россіѣ и ще ся свърши въ Сибирѣ. И тѣй това прѣкрасно явленіе ще ся види на близу около слѣдующы-тѣ градове, Тунисъ, Неаполь, Рагуза, Видинъ и Яшъ и близу до послѣдній-тѣ той градъ затъмніе-то ще е централно по пладнѣ. Въ Цариградъ и въ повечето градове на Българіѣ това затъмніе макаръ че не ще бѣде централно, то пакъ ще прѣдстави едно любопытно явленіе защото слънце-то ще ся види като луна-та въ първый день на мѣсязаніе-то си.

Отъ горни-тѣ двѣ фигурки прѣдния-та показва слънчево-то затъмніе, което става когато луна-та дойде между слънце-то и земѣ-тѣ; втора-та показва лунно-то затъмніе, което става когато земя-та дойде между слънце-то и лунѣ-тѣ.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

ПОСЛѢДНИ-ТѢ ДНИ.

(Исаія 2; 2—4.)

1

Ето домъ-тѣ Господень
Въ послѣдни златны дни
На върхъ-тѣ на горы-тѣ
Ще да ся утвърди.
Далечни-тѣ языцы
Ще дойдѣтъ съ веселѣжъ
И кушно ще ся стичатъ
Къмъ славнѣ-тѣ горѣ.

2

“Елате да възлѣземъ
Да идемъ къмъ Сионъ
И съ радость тамъ да чуемъ
Господній-тѣ законъ.
Богъ самъ ще ны научи
На пѣтища-та си,
И вѣрно пый ще ходимъ
Въ святы-тѣ му стезы.”

3

Надъ всички ще владѣе
Тогазъ Сионскый Царъ;
И него ще познаватъ
Всемирень Господаръ.
Народъ противъ народа
Не ще постави станъ;
И вече братъ на брата
Не ще да дигне бранъ.

4

Отъ всякъдѣ, о смъртни,
Елате радостно
И искрено да служимъ
На Бога нашего:
И той ще ны научи
Своѣ-тѣ истинѣ;
И ще ны рѣководи
Господня свѣтлина.

ПЪТАНИЯ ВЪРХУ СВ. ПИСАНИЕ.

- 20 Кое бѣ първо-то обѣщаніе за Спасителя, дадено подиръ паденіе-то на чловѣка?
- 21 Дѣ ся поменува въ Писаніе-то пръвѣ пѣтъ за жертвы?
- 22 Защо жертва-та Авелева бѣше угодна Богу, а Каинова-та не?
- 23 Намѣрвамы ли пророчество за Иисуса Христа въ благословеніе-то съ което Іаковъ благослови сынове-тѣ си прѣди смъртъ-тѣ си?

Притежателъ на вѣстника и на печатницѣ-тѣ
А. Минасіанъ, у Джамлѣ-ханъ.